

for at opfylde sine nedrustningsforpligtelser og dermed undgå alvorlige konsekvenser. Ifølge FN's våbeninspektører har Irak ikke overholdt kravene i resolution 1441 om omgående, betingelsesløst og aktivt samarbejde, og det må derfor konstateres, at Irak dermed har forspildt sin sidste chance i medfør af resolution 1441.

Våbeninspektørerne og det internationale samfund har trods dette i en periode fortsat bestræbelserne på at tilvejebringe et egentligt og frugtbart samarbejde med Irak m.h.p. opfyldelse af landets nedrustningsforpligtelser. Disse bestræbelser har trods et meget betydeligt internationalt politisk og militært pres vist sig at være forgæves.

På denne baggrund og på baggrund af erfaringerne fra de seneste 12 års bestræbelser på at nedruste Irak finder regeringen ikke, at der er udsigt til, at yderligere tid til forhandling og inspektion vil kunne frembringe det nødvendige irakiske samarbejde og dermed sikre opfyldelse af landets nedrustningsforpligtelser.

Regeringen finder det på denne baggrund velbegrunder, at det internationale samfund anvender militære magtmidler til at gennemtvinge opfyldelsen af Iraks nedrustningsforpligtelser. Regeringen lægger vægt på, at FN's Sikkerhedsråd tidligere har bemyndiget anvendelse af militær magt mod Irak med henblik på gennemtvingelse af Sikkerhedsrådets krav og betingelser, og at denne bemyndigelse stadig står ved magt.«

Der var altså tale om en gennemtvingelse af de nedrustningsforpligtelser, som Sikkerhedsrådet med resolution 1441 og en række tidligere resolutioner havde pålagt Irak. Det var regeringens begrundelse i marts, og det er regeringens begrundelse i dag.

Det er fra forskellige sider anført, at eftersom der ikke er fundet beviser for, at Saddam Hussein virkelig besad masseødelæggelsesvåben, skrider grundlaget for beslutningen om deltagelsen i den militære indsats i Irak. Som nævnt, var det ikke håndfaste beviser for eksistensen af masseødelæggelsesvåben i Irak, men derimod Iraks manglende efterlevelse af Sikkerhedsrådets krav om *omgående, betingelsesløst og aktivt* samarbejde, der var baggrunden for den danske beslutning.

Det er et faktum, at Irak har eksperimenteret med og fremstillet store mængder kemiske og biologiske kampstoffer, og at disse masseødelæggelsesvåben er blevet anvendt af Irak både mod Iran og mod den kurdiske befolkning i Irak. Og i deres rapporter angav våbeninspek-

tørerne en række uafklarede forhold omkring Iraks masseødelæggelsesvåben og muligheder for at fremstille sådanne.

Iraks stærke uvilje mod at samarbejde med FN's våbeninspektører og klarlægge, hvad der var blevet af alle de producerede våben og kampstoffer, skabte berettiget usikkerhed i omverdenen og udgjorde dermed en afgørende forudsætning for Sikkerhedsrådets resolution 1441 og regeringens deraf følgende forslag om dansk deltagelse i den væbnede aktion i Irak, som et flertal i Folketinget vedtog.

Det er stadig for tidligt at konkludere, om Irak havde masseødelæggelsesvåben. Det kan være en langstrakt og vanskelig opgave at finde masseødelæggelsesvåben. Det tog UNSCOM 4-5 år at opdage Iraks biologiske våbenprogram og det forhold, at landet havde et relativt avanceret atomvåbenprogram. De mange åbne spørgsmål, som påpeget af våbeninspektørerne, står derfor stadig ubesvarede. Eftersøgningen efter masseødelæggelsesvåben i Irak fortsætter, men er ikke koalitionsens hovedprioritet lige nu. Det er derimod sikringen af ro og orden i landet og bestræbelserne på at få sat gang i genopbygningen.

Spm. nr. S 3881

Til undervisningsministeren (9/7 03) af:

Jette Jespersen (DF):

»Vil ministeren venligst kommentere Lemvig Kommunes beslutning vedrørende vedtagelsen af madordning i børnehaver?«

Begrundelse

I Lemvig har man lagt børnehaverne ind under SFO rent administrativt med tilladelse fra Undervisningsministeriet.

Da der kun er få selvstyrende børnehaver tilbage, er det kun et meget lille antal børn og forældre, der kan benytte madordningen.

Ved en forespørgsel i byrådet oplyses det, at når børnehaver er i SFO regi, kan madordningen ikke tilbydes disse børn, med den begrundelse, at det ikke står direkte i loven, og så er det ikke tilladt.

Jf. annonce i Lemvig Folkeblad, den 27. juni 2003, side 5.